

Rit naar Toscane Italië oktober 2019 met Ed - Jan en zijn Scania



de Scania en

Op maandag 21 oktober vertrekken Ed-Jan en ik met een vracht bloemen richting Toscane Italië. Daar moet een vracht

bloemen afgeleverd worden op de veiling aldaar. We starten af de Hunxe (D) en ik start als eerste en we rijden via het Ruhrgebied richting allereerst München. T.h.v. Leverkussen krijgen we te maken met één van de vele baustellen. Ed-Jan zit al op het bed om zijn rust te pakken. Mijn inschatting is dat we het linker spoor moeten pakken, want de anderen geven richting Venlo aan. Alleen als ik de fuik in rij



met beide kanten vangrail blijkt die akelig krap te zijn. Alleen voor personenwagens. Sapperdeflap.

Op dat moment krijg ik het enorm warm, ook onder de oksels, en kan maar één ding doen en dat is gericht sturen in de "geul". Met dat ik nergens anders op kan/wil letten. En dat duurt ongeveer een kilometer of twee en dan in eens weer de ruimte, wat Ed-Jan de uitspraak ontlokt: "dat was krap"! En dat was ie zeker, maar goed we gaan weer verder door de nacht. Waar we bij Vaterstatten München even een bakkie

doen, want daar is verderop een fors ongeluk gebeurd met een vrachtauto, die letterlijk op zijn kop ligt.

Dan rijden we na deze file vlot weer Oostenrijk binnen via de Brenner en kunnen vlot daar over heen komen.



Het is weer is goed en zo zakken we weer naar beneden aan de Italiaanse kant, waar we eigenlijk ook prima kunnen opschieten.



En daar horen natuurlijk ook de beroemde tunnels bij, die er velen zijn in Italië.



We wisselen wanneer dat nodig is qua rijtijd en komen mooi aangereden op Florence, waar we weg zullen draaien richting Pisa.

De natuur blijft prachtig met daarbij ook de uitzichten/vergezichten. Ondertussen worden we ook gepasseerd door een collega van Lievaart met zijn “vleugels”, het bedrijf waar Ed-Jan nu ook zijn rit voor rijdt. Mijn indruk is wel dat de “vleugels” een bijdrage kunnen leveren qua verbruik, maar

een paar Km minder per uur zullen de getallen hoger worden.



Net voor onze lossing stoppen we nog even voor een bakkie en wisselen we de



bestuurderskaart. Ik zal naar de klant rijden op aanwijzingen van de Ed-Jan, maar het is wel een bekend adres voor ons die veiling, want vorig jaar hebben we daar ook gelost op dezelfde veiling. Het is wel een enorme hal, met vele losplaatsen.



De mensen staan al op ons te wachten en dat is gunstig, want dan trek je de vracht er razend snel uit. Iets wat Ed-Jan altijd graag doet en dat plezier gun ik hem altijd graag en

ondertussen kan ik weer wat foto's nemen van de omgeving van deze veiling. De bloemen arriveren weer in prima conditie met de temperatuur die op 3° C onderweg ingesteld stond.



Na het lossen laden wij alvast het leeg goed op en krijgen de opdracht op nog een losadres in Pescia op te gaan pikken. Volgens de medewerkers wel een smalle

weg om naar toe te rijden.



Weten we dat ook alvast weer. Ik rij en Ed-Jan geeft de richting aan en dat voelt aan als een rit in 2010 toen we in Bulgarije samen ook met binnensteden (verboden voor vrachtauto's) te maken hadden. Nu gaat de start goed, vreselijk hoog ophalen om over een brug te komen en dan volgens Ed-Jan, tweede straat rechts.



Volgens Ed-Jan moeten we daarin, dus we rijden erin. Lekker krap met veel auto's aan de zijkanen. Aan het einde van de weg ligt rechts inderdaad het voetpad naar de klant, maar we zullen links af moeten om hier weg te komen. Ed-Jan stapt uit om op onderzoek uit te gaan. Zelf stap ik ook uit om de vooras te laten zakken, om de combinatie later te laten draaien en zet heel wat vuilnisbakken aan de kant, omdat het kopschot er ook ver uit zal komen. Op deze hoek staat ook een flat en met veel mensen op de balkons en die geven heel wat opmerkingen. Ik ga ervanuit dat deze allemaal goed bedoelt waren en Ed-Jan hier zijn PR aan het uitvoeren was.

Het lukt me om de bocht te krijgen, oef, met dat Ed-Jan komt aangelopen en aangeeft dat we de andere weg hadden moeten nemen. Altijd mooi dat mensen dat tijdig kunnen inzien.



Maar het is weer gelukt en zonder schade en dat is toch ook erg belangrijk voor de langere termijn. We komen op een klein pleintje van de klant waar we hun leeg goed mee zullen nemen.

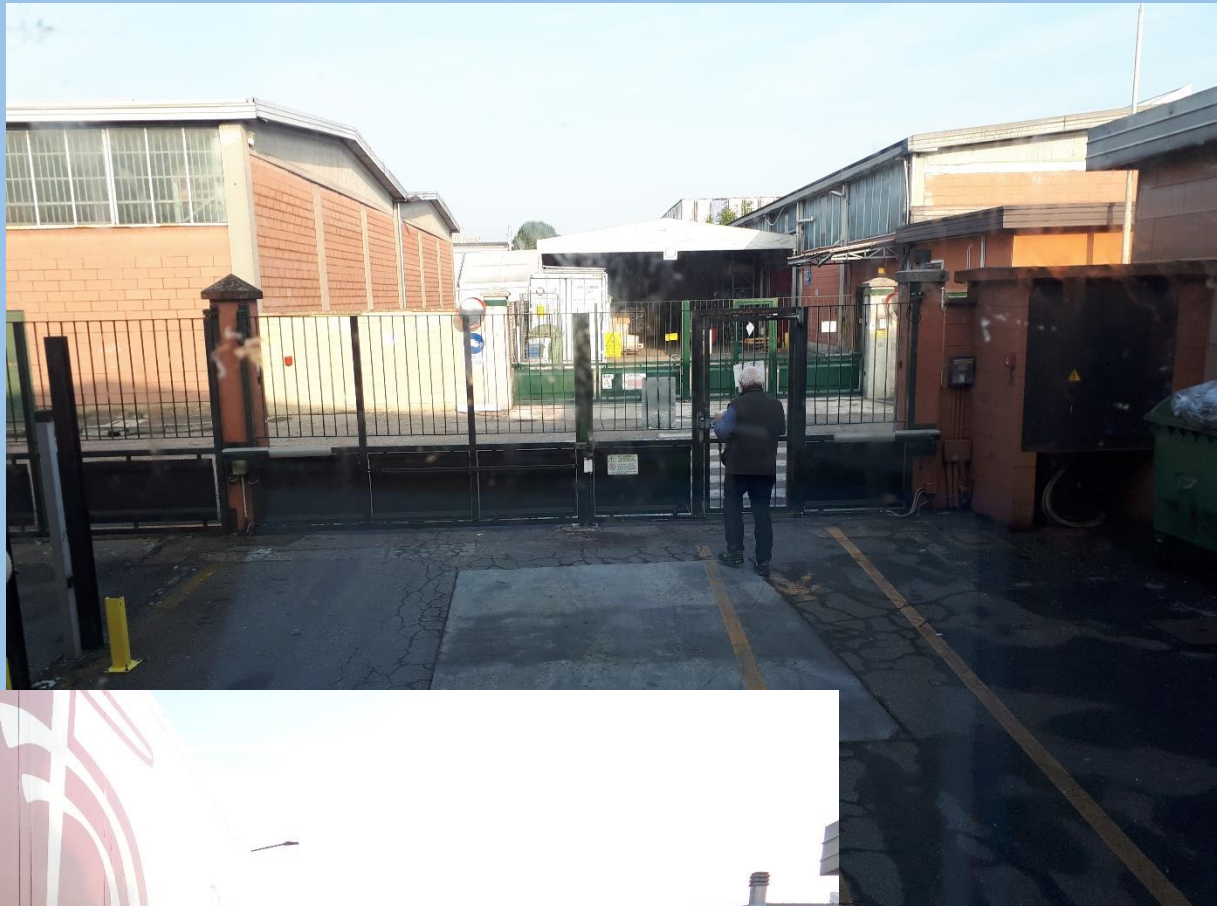


Dat gaat allemaal prima en vrij snel, daarna rijden we weer terug naar de veiling waar we de vrachtauto neer zullen zetten. Mooi tactisch, want ik moet er in de nacht wel een keertje uit. En alles binnen de 21 uur voor ons beiden. We hadden ons daar ook op



voorbereid want we zouden weer bij dezelfde Pizzeria gaan eten, waar nu alleen blijkbaar een nieuwe eigenaar in zat. Dik tevreden verlaten we na een goeie 2 uur het pand om onze rust ta gaan pakken. De volgende morgen rijden we richting Milaan, waar we een vracht parfum zullen oppakken.

Daar zijn ze best wel alert mee, want we worden geladen op een afgesloten terrein en wat me ook verbaasde dat zo'n bedrijf weer in zo'n klein steegje zit. Maar alles gaat snel, inclusief de documenten.



Dan gaat het richting de grens van Italië – Zwitserland, waar we de transit documenten in orde moeten laten maken, betalen voor het rijden over de CH wegen en gelijk aan de grens een dubbele portie tosti naar binnen gewerkt. Heerlijk.





Als dan alles in orde gemaakt is aan de CH grens gaan we op weg door het een toch wel heel mooi land qua natuur. Met dat we dan ook door de Gothardtunnel komen. Overal is het mooi rustig, met dat we dan nog wel de Chauffeuse Milou van Ed – Jan onderweg tegenkomen, wat dan ook wel weer toevallig is.





Zo
rijden
we met
gemak
CH uit
en
rijden
we eind
middag,
begin
avond



Duitsland binnen om bij
Hartheim er af te draaien
en daar bij de Autohof
ons te gaan douchen en
warm te eten. We
nemen daar in ieder
geval zeker de tijd voor.
Daarna zullen we onze
diensttijd vol rijden en
komen dan om ongeveer
02.00 uur aan bij de Esso



Pfalzfeld aan de A61. We drinken daar nog wat uit een klein glaasje, want het is 24 oktober. Oftewel ik ben die dag met mijn 63^{ste} jaar begonnen. Opvallend van deze locatie is dat op de parkeerplaats



ook een klein kerkje aanwezig is en op bepaalde tijden een dienst viert. Op zich vond ik dat wel bijzonder.

Na een goed ontbijt en 9.10 rusturen, want ik laat pas na de 9 uur rust de kaarten wisselen uit voorzorg, want Ed-Jan zal het laatste stuk naar Barneveld rijden.

Daar komen we ongeveer 15.30 uur aan en de wagen zal direct overgenomen worden en kan dan ook nog voor 17 uur in Amsterdam gelost worden, van wat afgesproken was.



Conclusie: weer een schitterende reis van 2800 Km met Ed – Jan gemaakt met een 410 Pk Scania, die toch wel akelig zuinig reed. 1 op 4.37. Maar dan ook geen vracht erop. Weer op een prachtige rit met vele “uitzichten” en zijn disciplines. Het blijft voor mijzelf een weelde om zulke mooie ritten te kunnen maken.

